

DE KRACHT VAN ONZE GEEST

De visie van Anne Frank

(The Strength Of Our Spirit. The Vision Of Anne Frank)

Toneelspel/drama in één bedrijf

door

CYNTHIA MERCATI

vertaling

Coja Voogd

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KRACHT VAN ONZE GEEST DE VISIE VAN ANNE FRANK - THE STRENGTH OF OUR SPIRIT. THE VISION OF ANNE FRANK** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CYNTHIA MERCATI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

EERSTE NAZI SOLDAAT

TWEEDE NAZI SOLDAAT

DERDE NAZI SOLDAAT

OUDERE MIRIAM

JONGE MIRIAM: In het begin van het spel is zij 13 jaar oud, aan het einde 15.

MEVR. GOUDSMIT: De bovenbuurvrouw van de familie Frank.

RACHEL: De moeder van Miriam.

MENEER PRESSER: De leraar van Miriam en Anne.

LIESE: Een jonge, hollandse verzetsstrijdster.

ELLIE: de werkgeefster van Liese.

JOHAN: Een jonge Hollandse boerenzoon.

RILKE: Het zusje van Johan.

MOEDER: De moeder van de twee meisjes die onderduiken op de boerderij bij Johan en Rilke.

KARL: Een jonge Joodse verzetsstrijder.

JACQUELINE: Een jonge franse verzetsstrijdster.

EERSTE ACTEUR

TWEEDE ACTEUR

DERDE ACTEUR

NOTITIE:

De bezetting is flexibel. Het aantal soldaten en leerlingen kan groter zijn. Ook al blijft het aantal nazi soldaten bij drie, kan dit ook door een vrouw worden gespeeld. Ook zijn dubbelrollen goed mogelijk. Worden er meer soldaten toegevoegd kunnen dat ook dames zijn.

DECOR:

Eenvoudige suggestieve decorstukken zijn aan te bevelen, omdat het stuk dan gemakkelijk op verschillende lokaties opgevoerd kan worden. Ook wordt er een platform of verhoging voorgesteld. Het materiaal voor het decor is ruig. Hout, stro, verroest ijzer, prikkeldraad of iets wat dat voorstelt. Een deur, een raam, een schoolbank en twee bankjes van planken achter op het toneel die de banken in de trein voor moeten stellen. Verschillende symbolische tralies, als in een gevangenis of kooi. De belichtingaanwijzingen zijn enkel suggesties van hoe het zou kunnen. De kostuums zijn simpel en gemaakt van grof, ruig materiaal. Nazi uniformen zijn niet echt nodig, als de soldaten zwarte kleding dragen met hakenkruizen op de armen is het voldoende. De joodse personen dragen de gele Davidsster.

VOOR DE STRIJDEERS
VOOR VRIJHEID
WAAR DAN OOK

DE KRACHT VAN ONZE GEEST

Bij opkomst zijn het achterdoek en de trap naar het platform op z'n plaats. De andere decorstukken staan door elkaar op het toneel. In het donker horen we een luid, doordringend gefluit van een militair fluitje. Nog altijd in het donker horen we de eerste zinnen, afkomstig van achteruit de zaal.

Eerste nazi soldaat: JANUARI, 1933. ADOLF HITLER WORDT KANSELIER VAN DUITSLAND!

Eerste acteur *(komt op in een spotlicht op het podium. Tot het publiek)*:

Sommigen van ons vonden een manier om te vechten

Sommigen van ons zongen een lied op de weg naar hun dood

Sommigen van ons konden alleen maar hopen

maar allen hadden we een naam. *(gaat af, licht aan. De nazi soldaten komen schreeuwend op van achter uit de zaal)*

Eerste nazi soldaat: JODEN ZIJN NIET LANGER DUITSE BURGERS!

Tweede nazi soldaat: ALLE JODEN ZIJN VERPLICHT EEN GELESTER TE DRAGEN!

Derde nazi soldaat: HET IS JODEN VERBODEN TEGEN CHRISTENEN TE SPREKEN! *(de soldaten staan voor op het podium, in de militaire houding, handen losjes gekruist op de rug, voeten wat uit elkaar. Tenzij anders aangegeven, spreken de nazi's al hun tekst recht voor zich uit, zonder naar elkaar te kijken)*

Eerste nazi soldaat: HET IS JODEN VERBODEN EIGENDOMMEN TE BEZITTEN!

Tweede nazi soldaat: EEN EIGEN BEDRIJF TE BEZITTEN!

Derde nazi soldaat: IN EEN AUTO TE RIJDEN!

Eerste nazi soldaat: HET IS JODEN NIET TOEGESTAAN OM MEDICIJNEN TE STUDEREN!

Tweede nazi soldaat: RECHTEN TE STUDEREN!

Derde nazi soldaat: HIJS DE VLAG!

Alle soldaten: MAART, 1933. HET CONCENTRATIEKAMP DACHAU IS GEOPEND! *(ze salueren met de rechter arm) SIEG HEIL! (de soldaten blijven staan als de Oudere Miriam opkomt. Ze spreekt tot het publiek)*

Oudere Miriam: Er waren zoveel vogels in Nederland! Zwanen in het kanaal. Eenden in de vijver. Mussen op het dak. En overal zeemeeuwen.... Toen ik klein was, en niet wist waarom mijn familie uit Duitsland naar Nederland was verhuisd, keek ik naar de meeuwen. *(als de soldaten spreken, zet Oudere Miriam de decorstukken op de juiste plaats. Als laatste zet zij de symbolische tralies neer. De tekst*

van de soldaten wordt in tempo opgebouwd. Er kunnen geluiden van een menigte worden toegevoegd, bijvoorbeeld van een Hitler bijeenkomst)

Eerste nazi soldaat: JULI, 1937. HET CONCENTRATIEKAMP BUCHENWALD IS GEOPEND!

Tweede en derde nazi soldaten: SIEG HEIL!

Eerste nazi soldaat: Duitsland bezet Oostenrijk!

Tweede en derde nazi soldaten: SIEG HEIL!

Eerste Nazi Soldaat: Duitsland bezet Tjecho-Slowakije!

Tweede en Derde nazi soldaten: SIEG HEIL! *(nu overlappen de SIEG HEIL kreten de zinnen van de eerste nazi soldaat)*

Eerste nazi soldaat: DUITSLAND BEZET POLEN! DUITSLAND BEZET BELGIË! LUXEMBURG! FRANKRIJK! NOORWEGEN! DENEMARKEN! GRIEKENLAND! ROEMENIË! JOEGO-SLAVIE! BULGARIJE!

Tweede en derde soldaat: SIEG HEIL! SIEG HEIL! SIEG HEIL! SIEG HEIL!

SIEG HEIL! SIEG HEIL! SIEG HEIL! SIEG HEIL! *(dan komen de zinnen weer zonder de kreet)* HET CONCENTRATIEKAMP AUSCHWITZ IS GEOPEND!

Alle drie de nazi soldaten: DUITSLAND BEZET NEDERLAND! *(deze zinnen overlappen)*

Tweede nazi soldaat: JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN IN CAFÉ'S!

Derde nazi soldaat: JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN IN RESTAURANTS!

Eerste nazi soldaat: JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN IN DE BIOSCOOP!

Tweede nazi soldaat: JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN IN BIBLIOTHEKEN!

Derde nazi soldaat: JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN IN ZWEMBADEN!

Eerste nazi soldaat: JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN IN HET PARK!

Tweede nazi soldaat: HET IS JODEN VERBODEN EEN RADIO TE BEZITTEN!

Oudere Miriam *(terwijl zij het naar platform loopt)*: De familie van Anne Frank en mijn familie kwamen tegelijkertijd naar Nederland. Beide in Amsterdam. Onze families brachten samen de sabbat door en de vakantie's. Ik was dertien, Net als Anne, toen het allemaal begon, de rampzalige tijden. In een boek, is er altijd een begin en een einde. In werkelijkheid merk je het niet als het begint, en denk je..... dat het nooit zal eindigen. *(de tekst van de eerste nazi soldaat loopt door de dialoog. Als de soldaten spreken plaatst Oudere Miriam de laatste*

decorstukken. Ze staat op het platform of op de trap en rekt zich uit om een raam te plaatsen)

Eerste nazi soldaat: JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN! JODEN ZIJN NIET WELKOM!

JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN! JODEN ZIJN NIET WELKOM!
JODEN ZIJN NIET TOEGESTAAN!

Tweede nazi soldaat: ALLE JODEN MOETEN WORDEN GERE-GISTREERD BIJ DE REGERING!

Derde nazi soldaat: ALLE JODEN MOETEN EEN REGISTRATIE-KAART BIJ ZICH DRAGEN!

Tweede nazi soldaat: HET IS VERBODEN VOOR JODEN OM ZICH MET CHRISTENEN TE MENGEN!

Derde nazi soldaat: HET IS VERBODEN VOOR JODEN OM IN DE TRAM MEE TE RIJDEN!

Tweede en derde nazi soldaat: JOODSE KINDEREN MOGEN NIET NAAR EEN OPENBARE SCHOOL! *(als de tekst van de Eerste nazi soldaat uitgesproken is, blijven de soldaten staan. Ook Oudere Miriam blijft staan op het platform. Jonge Miriam komt op, beneden op het podium en klopt op de deur)*

Jonge Miriam: Mevrouw Frank! Ik ben het, Miriam! *(klopt nog eens op de deur en roept harder)* Hallo, Anne! Anne, ben je thuis? Mevrouw Frank, weet u nog dat moeder en ik vandaag jam zou gaan maken! We willen graag uw schaal lenen! Mevrouw Frank! *(mevr Goudsmit komt op, zij is een norske vrouw, zeer prikkelbaar)*

Mevr Goudsmit: Wat moet jij hier bij ons gebouw? Ik kon je boven helemaal horen kloppen!

Jonge Miriam: Ik ben het, mevrouw Goudsmit, Miriam. Het vriendinnetje van Anne! Ik ben hier om...

Mevr Goudsmit *(onderbreekt haar ongeduldig)*: Weet je het dan nog niet? De hele familie Frank is vertrokken naar Zwitserland.

Jonge Miriam *(vol ongeloof)*: Anne heeft me nooit iets verteld....

Mevr Goudsmit: Je gaat het niet rondvertellen als je plannen hebt om te vluchten! *(ze grijpt haar vest en slaat verwoed op haar gele ster)* Het wordt alleen maar erger, hoor! Voor jou, voor mij... voor alle joden! *(ze grijpt Miriam bij haar schouders)* Het wordt alleen maar erger!

Jonge Miriam: Alstublieft, mevrouw Goudsmit, i...ik moet naar huis...

Mevr Goudsmit: Je ouders hebben je waarschijnlijk niets verteld om je te beschermen! *(ze laat haar los)* Nou, ga dan, Miriam. Ren maar naar huis, doe de deur op slot! Je houdt de nazi's toch niet buiten! Wat gaat gebeuren zal gebeuren! Daarom is de familie Frank gevlucht naar Zwitserland. We zouden allemaal moeten vluchten, wij , allemaal! Maar waar moeten we naartoe? *(duidelijk buiten zichzelf van angst)*

Waar kan ik naartoe? Ik heb niemand in Zwitserland of Amerika waar ik naartoe kan gaan! En wie weet komen de Duitsers daar ook naartoe! Ze komen overal, Miriam, je zal het wel zien. *(ze gaat af. De tweede acteur komt op in een spotlicht op het platform en spreekt tot het publiek)*

Tweede acteur: Heel alleen staar ik uit het raam

En voel het huilen van mijn ziel

Hoor de pijnlijke kreet van mijn hart

Dat zacht roept: Waarom?

Waarom zijn mijn dromen verwoest, vernietigd?

Waarom zit ik in deze kooi?

Waarom horen ze mijn woede niet?

Waarom houdt prikkeldraad mij gevangen?

Blokkeert het mijn weg naar vrijheid?

Boven mij zie ik de sneeuw die de bergen bedekt

Als een vogel zou ik hun toppen kunnen bereiken

misschien zou de wereld mijn hart dan horen schreeuwen: Waarom?

Dit gedicht is geschreven door Riva Minska, nr. 55082. Zij overleed in het kamp Kittellsteine, in Duitsland, op 14 jan-uari, 1945. *(gaat af en het licht wordt gericht op Oudere Miriam op het platform)*

Oudere Miriam: Anne was mijn beste vriendin. We gingen samen naar school vanaf de kleuterklas. Toen we niet meer naar de openbare school mochten, gingen we samen naar een joodse school. *(oudere Miriam en de soldaten blijven op hun plaats. Het licht gaat aan als, Rachel, Miriams moeder, op komt, Jonge Miriam gaat snel naar haar toe)*

Jonge Miriam: Ze hebben naar me gespuugd mama! De nazi's spuugde naar alle kinderen van de joodse school!

Rachel: Joden zijn niet de enigen waar nazi's naar spugen! *(met nadruk)*

Ze haten ook de katholieken, en de zigeuners, en het Slavische volk, en de geestelijk of lichamelijk gehandicapten; iedereen die anders is, dan zij denken dat mensen moeten zijn.

Jonge Miriam: Ik heb gezien dat er borden hangen, bij restaurants en de bioscopen. Over ons! Over joden! En de soldaten zingen liedjes over ons!

De soldaten *(met een spottende, hatelijke toon)*: JOOD, JOOD, LELIJKE MOL!

STEEK JE KOP IN EEN SMERIG HOL!

STEEK JE KOP IN EEN KOKENDE POT!

DAN BEN JE MORGEN LEKKER ROT!

(de tweede en derde nazi soldaten salueren en gaan af, de eerste nazi soldaat blijft in het midden voor op het podium staan)

Eerste en tweede nazi soldaat: HEIL HITLER!

Jonge Miriam: Is het verkeerd om joods te zijn?

Rachel: Zij zijn fout! Omdat ze machtig zijn wil het niet zeggen dat ze gelijk hebben!

Jonge Miriam: Ze hebben macht genoeg om ons de ster te laten dragen.

Rachel: Je hoeft je niet te schamen omdat je de Davidsster draagt! Het is een joods symbool en ik ben er trots op joods te zijn!

Jonge Miriam: Ik wil weer een persoon zijn, mama. Niet een jood, gewoon een persoon.

Rachel: Luister, Miriam, wij zijn goede mensen! We hebben het recht om te leven! Dat is de waarheid en dat kan niemand veranderen, wie ze ook zijn of wat ze ook doen! *(Rachel, Jonge Miriam en de soldaat blijven staan als Oudere Miriam tot het publiek spreekt)*

Oudere Miriam: De nazi's sloten de joodse bedrijven. Ze zorgden ervoor dat de christenen hun joodse werknemers ontsloegen. Als we wat op de bank hadden staan namen de Duitsers het af. We hadden geen geld om kolen of voedsel te kopen, en al had je wel geld was het voor niemand toegestaan om iets aan ons te verkopen!

Rachel *(klaar om te vertrekken)*: Ik ga naar de polder om te proberen wat juwelen te ruilen voor wat aardappelen of wortelen misschien, of wat bieten...

Jonge Miriam *(snel en in paniek)*: Niet weggaan, mama. Ik heb geen honger, echt niet!

Rachel *(nors)*: Dan geef je jouw portie aan je zusjes want die zijn uitgehongerd! *(ze heeft meteen spijt van wat ze gezegd heeft en omarmt Miriam)* Sorry, meiske, het is alleen, soms, nu je vader er niet meer is..... soms weet ik niet meer wat ik moet doen.

Jonge Miriam: De soldaten kunnen u zo van de straat afhalen, mama. Dat is wat er nu gebeurt! Ze haalden papa ook zo uit de synagoge!

Rachel: Binnen, buiten, je bent nooit ergens veilig voor hun, en we moeten eten. *(probeert sterk te zijn)* Weet je nog dat je vader altijd zei dat ik een slimme vrouw was? En omdat ik de nazi's nu steeds te slim af moet zijn ben ik nog slimmer geworden, zo glad als een aal!

Jonge Miriam *(wanhopig)*: Misschien moeten we onderduiken, het is nog niet te laat, toch?

Rachel: Met een baby en een peuter van twee jaar oud? Dat is onmogelijk! *(met hoop)* Misschien kan ik een adres voor jou vinden, Miriam! Bij een familie op het platte land, of bij iemand hier in de stad, die jou wil verbergen. Andere fami-lie's splitsen zich ook op.....

Jonge Miriam: Alstublieft, mama, laat me bij jullie blijven!

Rachel: We zullen elkaar weer terug zien! Zo lang zal dit toch niet meer duren? *(hun stemmen overlappen elkaar nu)*

Jonge Miriam: Alstublieft, laat me blijven, mama. Laat me blijven, alstublieft, stuur me niet weg!

Rachel: Er zal binnenkort wel iemand komen die de Duitsers zal tegenhouden, toch? Iemand moet ze stoppen! *(de teksten overlappen elkaar niet meer)* Ik moet aan jou denken en niet aan mezelf, Miriam. Ik zal ervoor moeten zorgen dat je gaat! Maar ik kan je niet missen! Jij geeft me kracht! *(geeft haar resoluut orders)* Neem de kleintjes mee de kelder in en wacht tot ik terug ben. Als ik niet terug kom...

Jonge Miriam: Dat moet u niet zeggen!

Rachel: Dan moet jij voor je zusjes zorgen, Miriam, zo goed als je kan. Je vader zorgde voor ons zo lang als hij kon. Ik heb geprobeerd het over te nemen, en dan moet jij.....

Jonge Miriam: En dan wat? Dan wie? Voor hoe lang?

Rachel: Dag, lieverd. *(Rachel gaat. Miriam schreeuwt en tegelijkertijd horen we het soldatenlied)*

Jonge Miriam: Mama!

Eerste soldaat: JOOD, JOOD, LELIJKE MOL!

STEEK JE KOP IN EEN SMERIG HOL!

STEEK JE KOP IN EEN KOKENDE POT!

DAN BEN JE MORGEN LEKKER ROT!

(het licht gaat op Oudere Miriam die tot het publiek spreekt. Beneden in het donker komt Rachel op)

Oudere Miriam: Mama kwam terug. Ze had wat aardappelen en een brood. Voor een paar dagen was er weer voedsel. Overdag, op school, hoorde ik het geschreeuw van de joden die werden opgepakt, 's nachts ook. Ik vroeg me af of alle joden over de hele wereld werden opgepakt? En waar werden ze dan naartoe gebracht? Ik vroeg me af, omsingeld door al deze mensen die ons zo haatten, hoe kunnen we doorgaan...? *(licht gaat aan, Oudere Miriam en de soldaat blijven staan als Rachel en Jonge Miriam spreken)*

Rachel: "En de Heer sprak tot Abraham, Lech lecha, dat betekent, verlaat je land, je geboorteland, ga naar de plek die ik je laat zien!" Zo gaan we door, Miriam!

Jonge Miriam: Dat hebben we toch gedaan, mama? We hebben Duitsland verlaten en zijn naar Nederland gekomen, maar het is hier niet beter!

Rachel: De Rabbi zei dat sommige leraren deze woorden omschrijven als, "ga naar jezelf!" Dat is de enige plaats waar we nu nog naartoe kunnen gaan, Miriam. Dat is de enige plaats waar ze ons niets kunnen doen. Lech lecha, mijn kind, ga diep in jezelf, denk je eigen gedachte, ware gedachten en je zal kracht vinden. *(maar Miriam is bang en verstrikt in haar eigen gedachtengang, de woorden van haar moeder)*

dringen niet tot haar door)

Jonge Miriam: Ik kijk naar de meeuwen, dat vond ik leuk toen ik nog kind was. Maar ik ben bang, ik ben altijd bang, dag en nacht, ik kan me niet eens meer voorstellen hoe het is om een vogel te zijn en te vliegen in vrijheid! *(Rachel pakt Miriam bij de armen en spreekt ferm tegen haar)*

Rachel: Lech lecha, Miriam! Met de sterkte van je eigen levenskracht, ben je altijd vrij! *(Rachel gaat af. Jonge Miriam gaat naar de schoolbank, gaat zitten en kijkt voor zich uit. Ondertussen komt meneer Presser, de leraar, op. Het is een man vervuld van wanhopige emoties die hij probeert te verbergen. Er kunnen meerdere leerlingen op het toneel verschijnen in deze scène. Oudere Miriam en de soldaat blijven staan)*

Presser: Goedemorgen, kinderen. Zitten, alstublieft. We hebben veel werk te doen vandaag! Open de boeken en zoek het hoofdstuk van de herleving. Miriam, vertel jij eens wat de naam was van tante's ware liefde.

Jonge Miriam: Beatrice?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto